

והנה אמרו חז"ל (סוטה ה' ע"ג) אמר רבי יהושע בן לוי בא וראה כמה גדולים נמוכי רוח לפני הקב"ה, שצטעה שצית המקדש קיים אדם מקריב עולה שבר עולה צידו, מנחה שבר מנחה צידו, אכל מי שדעתו שפלה מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב כל הקרצנות כולם שנאמר (תהלים נ"א י"ט) זבחי חלקים רוח נשברה, ולא עוד אלא שאין תפלתו נמאסת שנאמר (שם) לב נשבר ונדכה חלקים לא תצוה ע"כ, ולפי"ז על ידי שהנחת תפילין מציאו לידי ענוה, ונעשה כאילו הקריב כל הקרצנות.

ובזה יוצן היטב דברי הטור דעל ידי הנחת תפילין נמחל לו כל עונותיו, דהא כיון שמציאו לידי ענוה והיו כאילו מקריב כל הקרצנות, והם מכפרים לו על כל עונותיו. וג"כ יוצן בזה מה שכתב התורת חיים שכל המניח תפילין בטוח שיקובל תפלתו, דהא כיון שמעורר בו מדת הענוה, והלא לב נשבר ונדכה חלקים לא תצוה וצוודאי מתקבל תפלתו.

ובזה יבואר ג"כ שאומרים בתפילין להיות לי חיים ארוכים, שהרי כיון שזוכה על ידן למחילת עונות א"כ נעשה טוב לו שנצטרע בעולם, ומעתה צריך לקיים מצות כיבוד אב ואם ציתר שאת ויתר עוז, שהרי הם הציאו אותו לעולם הזה לקנות תורה ומצוות כנ"ל,

דמות דיוקן של אציו מניל האדם מן החטא, וז"ש קדושים תהיו על ידי איש אמו ואציו תיראו ויצייר לפניו דיוקנם, וגם יזכה עי"ז לשמירת שבת קודש כנ"ל.

ועב"פ היוצא לנו מזה דעל ידי שהאדם זוכה להיות צבחינת טוב לו שנצטרע, אז מתחייב ביותר צממות כיבוד אב ואם שהם הציאם לעוה"ז לקנות תורה ומצוות, והנה מצות תפילין גם כן מציא האדם שיהי' טוב לו שנצטרע בעולם, שהרי הצאנו דברי הטור שמציא מימרא דרב פפא שאמר וערב אני בו שכל עונותיו מחולין לו, וכבר הקשנו לעיל מאין תמצא לו דתפילין מכפר על העונות.

אך יתבאר על פי דברי הרמב"ם ז"ל דהתפילין מציא האדם למדת הענוה, ויש לבאר דבריו על פי מה שכתוב בספר צרוך שאמר (אות כ"ו) [הוצא דבריו צאלי' רצה סי' כ"ה] דבשלושה פסוקים שכתוב בהן לטוטפות אחד צפרשת והיה כי יציאך, ואחד בשמע, ואחד צוהיה אם שמוע, ולזכרון כתיב בקדש כל זכור, צאלו ארבע פסוקים תמצא כל האותיות של א"צ חוץ מגימ"ל וסמ"ך, לומר ג"ס רוח לא ישא תפילין כי אם מי שרוחו נמוכה ואינו מחזיק טובה לעצמו כשהוא לומד ועושה מצוה, יעו"ש.